

कूज्यमानः,	कूज्यमानः,	चुकूजिष्यमाणः,	चोकूज्यमानः ;
कूजः,	कूजः,	चुकूजिषः,	चोकूजः ;
कूजितुम् ,	कूजयितुम् ,	चुकूजिषितुम् ,	चोकूजितुम् ;
कूजा, कूजना,	चुकूजिषा,	चुकूजयिषा,	चोकूजा ;
कूजनम् ,	कूजनम् ,	चुकूजिषणम् ,	चोकूजनम् ;
कूजित्वा,	कूजयित्वा,	चुकूजिषित्वा,	चोकूजित्वा ;
सङ्कूज्य,	प्रकूज्य,	प्रचुकूजिष्य,	प्रचोकूज्य ;
कूजम् २, }	कूजम् २, }	चुकूजिषम् २, }	चोकूजम् २ ; }
कूजित्वा २, }	कूजयित्वा २, }	चुकूजिषित्वा २, }	चोकूजित्वा २. }

(240) “कूट आप्रदाने” (X-चुरादि:-1702. अक. सेट्. आत्म.)

आकुस्मीयः । ‘अवसादने’—इत्येके ।

‘कूटयेताप्रसादे णौ कूटेः, दाहे तु कूटयेत् ।’ (श्लो-75) इति देवः ।

कूटक:-टिका,

चुकूटयिषकःषिका ;

कूटयिता-त्री,

चुकूटयिषिता-त्री ;

¹कूटयमानः,

²चुकूटयिषमाणः ;

कूटयिष्यमाणः,

चुकूटयिषिष्यमाणः ;

कूट्-कूटौ-कूटः ;

—

कूटितम्-तः,

चुकूटयिषितः-तवान् ;

कूटः,

चुकूटयिषुः ;

कूटयितव्यम् ,

चुकूटयिषितव्यम् ;

कूटनीयम् ,

चुकूटयिषणीयम् ;

कूटघम् ,

चुकूटयिष्यम् ;

ईषत्कूटः-दुष्कूटः-सुकूटः ;

—

कूटयमानः,

चुकूटयिष्यमाणः ;

^Aकूटः,

³साङ्कूटिनम् , चुकूटयिषः ;

1. ‘आ कुस्मादात्मनेपदिनः’ इति गणसूत्रं चुरादौ । तेन शानजेव ।
2. ‘पूर्ववत् सनः’ (1-3-62) इत्यात्मनेपदम् ।
3. ‘अभिविधौ भाव इनुण्’ (3-3-44) इतीनुण् । ‘अण् इनुणः’ (5-4-15) इति नित्यमण् तद्धितः । ‘इनण्णनपत्ये’ (6-4-164) इत्यनेन प्रकृतिभावः ।
- A. ‘कुत्स्या हि गालनपटा इव कष्टमेते दुष्कीर्तिभालनपराः खलु कूटवृत्त्या ।’